

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leta 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 8 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leta 24 K, za pol leta 12 K, za četr leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leta 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tujo deželo toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petek-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knaflovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Sovzroki kazenskih razsodb po Slovenskem.

II.

Našemu narodu ne more v glavo, da se zaradi »nekih besed« obsojav večmesečno ječo, ker tista »pretenja« v največih slučajih res niso izrečena v namenu, da bi koga pripravila v strah in nepokoju, niti so z ozirom na razmere ali osebne lastnosti pretnika taka, da bi delala res utrjene skrbi v strahu. Izbruh »ubil te bom« ali »še nocoj bo tvoja smrte niso med kmety največkrat nič drugega, kakor izraz nejevolje in robost, ravnotako kakor n. pr. nepotrebnata kletev; oboje izreče najmirnejši kmet brez najmanjšega slabega namena. Take izjave so po golem besedilu stoletnega kazenskega zakona seveda pravi eksemplar za obtožbo radi nasilstva, a to bi ne smelo biti po zmislu tudi tega, za naše socijalne in gospodarske razmere že davno zastarelega zakona in ne po volji zakonodajca. Da se to vendar zgodi, je torej pač največ krivo besedilo starega zakonika, a krivi so tudi drugi vplivi.

Že ovadba orožništva poda se v lapidarni nemščini, vsled jezikovnega neznanja mnogokrat malo natančno in točno, a po zakonu utelejeno in — v spisih ostane, kar je doči potov usodepolno. Slučaj Bratuša ni edin, dobro je le, da vselej nima takih nasledkov.

Ravnotako pa se zgodi, da preiskava iz istih razlogov ali pa vsled mnogega sodnikovega posla ne pojasni vseh momentov, govorečih za osumljence, ki se ga — torej obtoži! To je tem gotovej, ker se prav pri državnem pravdništvu pogostoma nameščajo pravniki, ki na zgoraj sicer ugađajo po svoji rezkoosti, ki pa največ nimajo zadostnega pojma o bitju in življenju našega prostega naroda, o njegovih afektivnih izrazih, da, mnogokrat niti o navadnem slovenskem govoru. Gotovo je tudi, da

mnogo obtožnic zakrivijo mladi, pravništvo dodeljeni pravniki brez temeljite pravniške in živiljenske prakse, in brez dvoma je, da celo starejši pravdniki postanejo enostranski; to priznava sam sedanji vodja pravosodnega ministra.

Na obtožbo ni treba seveda še obsodbe. Čast in poštenje sicer našim sodnikom, a večina onih, ki je bila nameščena pri kazenskih zbornih sodiščih, je bila vzeta tudi iz istih rezkih in enako vspodbujenih pravnikov, kakor zastopniki pravdništva. Senat torej po svojem živem prepričanju in najkrajše obsodi »v zmislu obtožbe«, tembolj ker ve, s kako vremeno se na višjih mestih nasprotuje oprostilnim razsodbam.

K temu vzroku, ki pa drugod ni tako pogosten kakor uprav v Slovenskih, prihaja ravno pri njih še drugi jako važen. Motreči statistične izkaze, opazujemo namreč, da niti okrajna, niti zborna sodišča niso nikjer tako slabo zastavljena s sodniki, kakor v nadsodišču graškem, da pa vsaj relativno nimajo nikjer toliko posla, kakor tu. Svoj čas se je v »Slov. Pravniku« trdilo, da je nameščenje in avancement sodnikov v graškem nadsodišču slabši, kakor v praškem, kjer je obče priznano jako slab. Tem trditvam nismo prav verjeli, ker so bili tudi naši parlamentarni zastopniki drugih misli. Na podlagi navedene statistike pa nam ni težko dokazati, da so bile prej omenjene trditve resnične in da bi naše sodništvo povsodi zasluzilo večjemu zanimanja in večjega zavzetja, kakor se mu daje. Statistični izkazi nas poučujejo, da so gališča in naša okrajna sodišča najbolj obložena s kazenskimi in civilnimi posli, da imajo v poslednjih največ kontradiktornih sporov, da velja isto pri zbornih sodiščih v kazenskih stvareh in da imajo češka zborna sodišča le v civilnih poslih povprek nekaj več slučajev, ekskucijskih poslovanj pa zopet mnogo manj.

Navesti hočemo za poslovanje

zbornih sodat odločilne služuje v kazenskih in civilnih stvareh, razen eksekucij, kakor so bili l. 1899. pri vseh štirih okrožnih sodiščih graškega nadsodišča in pri štirih najmanjih okrožnih sodiščih pravškega nadsodišča t. j. onih, koder je na meščenih najmanj svetovalcev, t. j. pravih sodnikov. Iz naših podatkov sicer ni posneti števila tu navedenega sodnega objekta, ki je prideljeno okrajnim sodiščem na kraju vsakega okrožnega sodišča, ker bi te okolnosti glede čeških sodišč ne pozvedeli lahko, toda gotovo je, da je prideljen povsodi le po en svetovalcu za vodjo dotičnemu okrajnemu sodišču in da je pri teh čeških okrajnih sodiščih manj, pri nekaterih še prav znatno manj posovanja, nego pri dotičnih graškega okrožja, da torej tudi število prideljenih pomožnih sodnikov pri teh štirih čeških okrajnih sodiščih ne more biti večje, nego pri štirih naših okrajnih sodiščih.

Vojna na Daljnem Vzhodu.

V severni Koreji.

Ruski vojaški oddelki so se res umaknili na desni breg reke Jalu, kakor je razvidno iz brzjavke, katero je poslal general Kuropatkin carju Nikolaju. Ta korak pa je bil, kakor se kaže, zelo dobro premišljen. »Daily Express« se namreč poroča iz Niučvanga, da je teren na južnem bregu reke Jalu za vojne operacije popolnoma nepripraven in bi bilo Rusom sploh nemogoče se vojevati, ako bi imeli za hrbotom reko Jalu. »Standard« pa se poroča iz Tokija, da so največji sovražnik japonske armade korejske ceste. Japonski vojaki gajijo do kolena v blatu. Rusi so se torej res odločili, se umakniti preko reke in se utrditi na severnem obrežju. Vsi ruski vojaški oddelki, ki so se preje nahajali v severni Koreji, so se pomaknili nazaj v Antung, Fengyang-čeng in Kalince, kjer se že več tednov grade močne utrdbi. Rusi so

sploh utrdili vse važnejše točke med Niučvangom in Antungom. V Niučvangu se dvomi, da bi Japonci imeli namen prekoračiti reko Jalu, kar bi se dalo izvesti le z nasvečjim naporem, ne da bi bil s tem dosežen kak znaten uspeh, ker bi Japoncem takoj po prehodu reke zastopila ruska armada nadaljnje pot in jih prisilila k odločilni bitki, kar bi pa za Japonce bilo tem neugodne, ker bi imeli v bitki reko Jalu za hrbotom in bi se v slučaju poraza ne mogli nikamor umakniti. V Ameriki se čudijo, da ni v zadnjem času nikaj poročilo z bojišča, in sklepajo iz tega, da se je v najkrajšem času nadejati zelo važnih dogodkov. Takisto pa je tudi razširjeno mnenje, da nameravajo Rusi japonsko armado izvabiti v osredje Mandžurske in jo tam obkoliti in popolnoma uničiti.

Kuropatkin v Niučvangu.

Kakor smo že včeraj brzojavno poročali, je general Kuropatkin v Niučvangu in Inkavu nadzoroval tamkajšnjo posadko. V trdnjavi v Inkavu se nahaja 5000 mož, ki so šele nedavno dospeli iz Evrope. Korespondent »Morning Post« javlja, da se ruska posadka v Niučvangu nahaja v najboljšem stanju. General Kuropatkin je izjavil, da bo imel 400 000 mož v Mandžuriji na razpolago, predno se bo pričela prava vojna.

O ruskih vojnih operacijah se je neki oficir iz štaba generala Kuropatkina, kakor se javlja »Daily Express« iz Niučvanga, izrazil, da bodo Rusi svojo glavno vojno silo koncentrirali v sredini med rekama Liaoho in Jalu, in sicer pri Liaojangu. Težišče vseh operacij bo na zapadu, kjer se nahaja mnogo močnih utrdb. Dasi so se Rusi umaknili iz severne Koreje, vendar ni misliti, da bi Japonci poskusili prekoračiti reko Jalu. Ruska armada je za vse slučaje pripravljena. Na severnem obrežju Jalu so močne ruske utrdbi. Najložje bi se Japoncem posrečilo zasesti Antung in Santaolantao. Obrežje je tam zelo

nizko, da bi bilo prav lahko se tiskaj izkrati. Iz tega bi se dalo sklepati, da bi bilo prvi japonski napad pričakovati zapadno od reke Jalu v bližini Takušana, toda na tem mestu so ruske pozicije tako močne, da bi se moral vsak japonski poskus poneseči. Mogoče je tudi, da bodo Japonci poskusili zasesti polotok Liaotong, da bi pretrgali zvezzo Port Arthurja z ostalo Mandžurijo. Toda tudi tamkaj se nahajajo zelo močni ruski vojaški oddelki, ki se vrhu tega še lahko znatno povečajo, da torej ni misliti, da bi mogli Japonci uspešno operirati na polotoku.

Japonska mobilizacija.

Že zdavnato so angleški listi trdili, da je Japonska že vso svojo armado mobilizirala. Kakor se pa sedaj iz verodostojnega vira iz Tokija poroča, je dosedaj od 13 aktivnih divizij mobilizovanih samo šest, in sicer gardna divizija, 2 in 12. divizija, ki tvorijo prvo armado pod poveljstvom generala Kurokija in druga armada pod poveljstvom generala Okuja, obstoječa iz 1., 3. in 4. divizije. Cela prva armada je že v Koreji in je njenja glavna sila že koncentrirana v Andžu. Druga armada se sedaj nahaja še v pristanih v Ujimi in Osaki ter se ima te dni ukrepati in odpluti baje na obrežje polotoka Liaotong. Sedem japonskih divizij še sploh ni mobilizovanih. Iz teh se bo sestavila tretja in četrta armada. Čim se bo posrečilo drugi armadi se izkrati, se bo takoj mobilizovala tretja armada in se ukrepla. Četrta armada pa se bo sploh pridržala doma in se bo porabilila samo v slučaju, ako bi kazalo Ruse napasti na hrbotom.

Rusi kupujejo vojne ladje.

Iz dobro poučenega vira iz Berlinja se poroča, da je Rusija nakupila štiri križarke, ki so se na Nemškem gradile na račun Turčije, in dve na Francoskem zgrajene oklopnice za 40 milijonov rubljev. Kupljene vojne ladje

LISTEK.

Sanje življenja . . .

Spisal Borisov.

(Konec.)

Nekega dne pride nanj pismo s pripombo »lastnoročno«. Ona nekaj časa drži v rokah beli ovitek in ga hoče spraviti. Toda tista ženska radovednost ji ne da miru. Mora ga prebrati. Hitro steče po škarjice in prestriže. Boječe vzame pismo iz ovitka in čita:

Dragi Ernest!

Cudno se mi zdi, da si spet zabil name. Saj si vendar že nekaj tednov zahajal redno, a zdaj Te ni in Te ni! Jaz Te čakam vedno in vedno in hrepnim po Tebi kot nekdaj! O zakaj si me toliko časa varal? Nevesti si vzel in zapustil mene za dolgi čas! A zdaj se mi spet izneverjaš . . . Spomni se na vse brižnosti, ki sem jih imela zaradi Tebe, spomni se vseh veselih ur, ki sem Ti jih žrtvovala . . . Zdaj me pa tako zapuščaš na cedilu. Ernest joka in te kliče: papa, papa, cuka, cuka, a Tebe od nikoder. Danes je tudi že mesec minil . . . Do sedaj

si dajal vedno naprej. Gotovo si pozabil, kajneda! Čudno se mi tudi dozdeva, da Te nikjer ne vidim . . . Iz pisarne ne prideš več ob istem času kot si hodil. Kaj Ti je, ali si morda bolan? Revež!

Prvo pismo sem naslovila na pisanro . . . Gotovo ga nisi dobil, ker ne debim odgovora. Če morda res ležiš doma bolan, pozdravi se in skoro spet pridi . . . In spomni se na Ernčka!

Vedno Tvoja Kristina.

To je bila smrt zanj. Viknila je in se zgrudila nazaj na zofo. Zavrtele se ji je v glavi in vsa krije šinila vlice. Srce ji je hotelo iz prsi, roka ji je omahnila in ležala je tam brezutna, le sapo je morala loviti . . .

»Ernest, moj Ernest, kje si?« Zadonelo je po sobi kot v mrtvaški rakvi in odmevalo v njenem sru . . .

Toda le za hip. Naenkrat skoči po koncu, in kdor bi jo videl takrat, bi se je zbal, v vsem njenem veličastvu in ponosu. Stopila je pred veliko ogledalo, popravila lase, ki so ji v neredu padali čez rame, udarila ob tla s slabotno nožico, dvignila roke in brez moči, s hripanjem glasom scknila: »Na boj!« . . .

Opravila se je in odšla ven, k svoji materi, ki se je preselila vsed čudnega vedenja Ernesta drugam. Tu je govorila z njo kot navadno. Nič ji ni omenila, kar se je zgodilo, dasiravno ni mogla prikrivati svoje razburjenosti. Do dranjajstih je bila pri nji. Potem pa je odšla, da bi ga dobila doma. Noga ji je omahovala in hotela se je vrniti nazaj k svoji materi. Toda nekaj ji je velevalo: »Pojdi, le pojdi in maščuj se!«

In poslušala je tajni notranji glas. Njega še ni bilo, ko je prišla. Kuherica je imela že vse pripravljeno.

Nekaj časa je še čakala in kmalu je zasišala zunaj na stopnicah njegove stopinje in bolne pokašljaje.

Pripravi se. Roka se ji trese, ko poseže v nedrije po pismo. Spravi je v zep, da bi ga mu nenadoma dala.

Prišel je tiho, brez pozdrava, kot zadnje čase. Sedel je na en konec mize, ona pa na drugega.

Tiho je ponžil kosilo in hotel poseči po klobuk. Ona vstane, a omahne nazaj. On to opazi in jo pogleda od strani.

»Tu imaš pismo!« Njen glas je bil rezek in je presenetil Ernesta.

Nato vstane in stopa proti drugi sobi.

»Vrag vzemi vse skupaj! Volja zalega!«

Pogledal je samo v pismo, je stlačil v zep in stopil za njo.

»Kdo je odprl to pismo?« vpraša on počasi.

»Jaz!«

Nekaj orjaškega je bilo v teh bedah . . .

»A, a! Ti! In kdo si ti, da si predrzneš? . . .«

»Do sedaj sem bila poštena ženska, a ti si me oskrnil! . . .«

Ernest ni pričakoval takih besed iz ust svoje žene, dasiravno ga je ta resnica pri pogledu na to bitje ranila . . .

»Torej, ker sem te oskrnil, poišči si kot, kjer boš varna pred menoj. Na roko sem ti vedno in povsod . . .«

Zaloputnil je vrata in šel.

Od takrat se je začela zanj pot, polna težav in brižnosti. Naveličala se je takega življenja in želela si je stran . . .

Mož je prihajal redno pozno domov in odhajal pozno zjutraj v pisarno. Skrivala sta se drug drugemu.

Ona je hodila okrog kot senca in mislila, kaj naj storiti.

Nekoč on zbolil. Zvečer je prišel pozno domov in se vlegel. Zjutraj ni hotel vstati. Prosil je, da naj gredo po zdravniku in naznanijo v pisarno, da ga ne bo.

Prišel je zdravnik in ga preiskal.</p

se v najkrajšem času izroči svoji določbi.

Nemiri v Koreji.

Japoncem sovražno korejsko pleme, Tonghaks, se je jelo opasno gibati, kar povzroča Japoncem velike skrbi. Tonghksi zlasti rovarijo proti Japoncem v severni Koreji. Pred nekaj dnevi so izdali posebno proklamacijo, v kateri pribivalstvo pozivajo, naj japonski armadi ne prodaja nikakih živil, ker je sicer nevarnost, da v deželi zavlača splošna lakota. V proklamaciji se slikajo Japonci kot največji sovražniki Korejev in se kliče proti njim na boj. Splošno se misli, da bo buknila, čim bodo Japonci prvič poraženi, vseobča vstaja v Koreji. Položaj v Koreji je že sedaj silno nevaren in se je vsak dan batil nemirov, zlasti ker so korejski uradniki začeli pobirati dvakratni davek, in sicer z motivacijo, da se mora polovicu daveka oddati Japoncem za vojne svrhe. Pribivalstvo je vsled tega proti Japoncem silno razburjeno.

Ministrski sestanek v Opatiji.

Dunaj, 7. aprila. Prvotno uganjanje o sestanku avstrijskega in italijanskega ministra zunanjih zadev se uresničuje. Italijanski minister Tittoni se že nocoj vrkra na vojni parnik »Dogali«, ki odplije mimo Benetk v Opatijo, kjer ga že pričakuje avstrijski minister grof Goluchoffski. Ministra Tittonija spremja njegov tajnik grof Alberti. Pa tudi poslanik vojvoda Avarna pride istočasno v Opatijo. Minister Tittoni se odpelje iz Opatije še 10. t. m.

Rim, 7. aprila. Oficijozni listi pišejo, da ima ministrski sestanek v Opatiji edini namen, potrditi dobre odnošaje med Avstro-Ogrsko in Italijo. Sicer pa ni med obema vladama nobenega političnega vprašanja, ki bi ga morala ministra posebej reševati.

Berolin, 7. aprila. Tudi odločajoči nemški časopisi poudarjajo, da je z veseljem pozdraviti ta sestanek vodilnih ministrov zunanje politike Avstro-Ogrske in Italije, da ovržeta na ta način vesti inozemskih listov, kakor da avstro-ogrski in italijanski odnošaji temnevajo.

Položaj v Macedoniji.

Sofija, 7. aprila. Bolgarski politični krogi so razburjeni, ker turška vlada zavlačuje podpisovanje bolgarsko-turškega dogovora. Boji se namreč, da je zavlačevanje turški manever, da dobi Turčija časa, da nabere več vojaštva in vojnega materiala.

Odesa, 7. aprila. Sem došli ruski konzul Čemersin je izjavil, da smatra položaj v Macedoniji za zelo resnega. Zadnjega klanja kristjanov niso vprizorili Albanci, temuč turški rezervisti. Albanci se niso vzdignili

zato, ker hočejo imeti avtonomijo, temuč ker so z vlogo nezadovoljni ter se ježe, ker se kristjani nastavljajo za uradnike. Hilni paša misli resno na reforme, toda upravo se mu v prvi vrsti turški uradniki.

Carigrad, 7. aprila. General De Georgis čaka samo na avdijenco, v kateri se poslovci cd sultana, potem pa takoj odpotuje s prideljanimi mu inozemskimi častniki v Solun. Tučaj se bodo častniki mudili le en tezen, da dobe vse informacije ter se določi glede uniforme, potem pa odrinejo v odmenjene jim vilajete. Turška vlada želi, da bi orožnički častniki nosili turške fese, čemur pa se komisija upira. Častniki obdrže najbrž uniforme svojih držav.

Dunaj, 7. aprila. Na poziv vojnega ministra se je prijavilo za macedonsko orožništvo 30 častnikov. Izmed teh se jih izbere za sedaj le 5, toda že najbrž v enem mesecu odide k macedonskim orožnikom nadaljnih 10 avstrijskih častnikov.

Politični položaj na Ogrskem.

Budapest, 7. aprila. Koncem tega tedna se ministrski predsednik grof Tisza vrne v Budapest ter sklice takoj ministrski svet, ki bo razpravljal o carinsko političnih vprašanjih, in sicer o uspehih dunajske carinske konference glede trgovinske pogodbe z Nemčijo in o kompromisnih predlogih Italije glede vinskih klavzul. Opozicija bo tudi takoj v prvi seji vprašala vlado, kak namen je imel prihod italijanskega senatorja Miraglie; vlada bo na vprašanje istotako brž odgovorila, da se zajezi agitacija vinorejcov.

Atentat na španskega kralja Alfonza.

Madrid, 7. aprila. Republičanski časopisi trdijo, da si je atentat v Barceloni najela vlada, da navduši državljanje za monarhijo. Monarhistično časopisje sicer poroča, da se je razpolila v kraljevi bližini bomba, v istini pa je to bila nedolžna petarda, ki so jo položili tajni policijski agentje.

Dopisi.

Z Dola pri Ljubljani. Res lepa je naša dolina in prijetno je živeti tukaj, pa le tistim, kateri z zunanjimi kraji nimajo ničesar opraviti. Za industrijske podjetnike in obrtnike pa so razmere naravnost neznotne. V Dolu in v okolici je precej industrije, v prvi vrsti tovarne barv, katere razpečavajo svoje izdelke ne samo po Avstro-Ogrski, ampak tudi v inozemstvu; ali prave zvezze z železnico ni, ker nas loči Sava od južne železnice. To je vzrok, da se tu industrija ne more razviti, kakor bi bilo želeti. Velikokrat v letu naraste Sava, da smo od železnice popolnoma ločeni in v tem času po več

Ona stopi blizu in ga opazuje. Nalahno se skloni nad njim in ga iz dalje poljubi na čelo. A on, ki jo je ves čas opazoval, jo ostro pogleda in pravi:

»Pođi pro! Pusti me!...«

Ona se zgane in odstopi. A ustavi se zopet in ga pogleda.

»Pusti me, kot te pustum jaz!...«

»Ernest, moj Ernest!« Glas ji je naenkrat obstal, zajokala je bridko kot dete in se vrgla poleg postelje. Prijela ga je za roko in jo pritisnila k sebi.

On pa jo je iztrgal in jo pahnil proč in rekel odločno:

»Pravim ti, da se spravi vi! —!«

Besede ni upal popolnoma izgovoriti. Obrnil se je na drugo stran, ona pa hitro odšla.

Njena čast je bila užaljena, njeni srce strto. Mehanično se je prijela za stol in zrla dol na ulico...

Od tedaj sta živelata sama za se, popolnoma ločena drug od drugega. Tekli so ji meseci enakomerno in v samoti se je navzela otočnosti, ki ji je mračila včasih tako vedro čelo.

Porodila je dete ženskega spola, ki je bilo zdaj njeno edino veselje. A od takrat je večinoma ležala in danes je tega že tri meseca...

Ona se skloni pokoncu. Težke

dni še pošte ne dobimo. V takih slučajih se napravi za silo zveza s pošto v Domžalah, predno pa se obvesti počasnega uprava, da se imajo pošiljatve za Dol za nekaj dni in stradljivo čez Domžale, poteče precej dragega časa. Trgovini gotovo to ni v prid, če se pisma za dva dni zatasnijo. Nam bi bilo seveda z mostom čez Savo poleg Dola najbolj pomagano, na to pa še misiliti ni toliko časa, da se tudi Bistrica uredi. Za sedaj bi nam bilo s tem, da se napravi v Dolu brzjavna postaja že mnogo pomagano, pa žal še te malenkosti ne moremo doseči, dasi bi brzjavna postaja nikakor ne bila pasivna. Prosili smo c. kr. počasno in brzjavno ravnateljstvo za napravo brzjavne zvezze, za odgovor pa smo dobili, da se nam brzjavna postaja že napravi, pa — na naše stroške. Tako se tedaj pri nas podpira industrija. Od občine in udeležencev se je odpolnila sedaj zoper prošnja za napravo brzjavne zvezze, in sicer po trgovinskih zbornici. Upamo, da se naši prošnji sedaj brez odlaganja ugodijo. Počasno ravnateljstvo naj tudi blagovoli preudariti, če ne bi bolje kazalo napraviti počasno zvezzo v Dol z Domžalami, ker bi bila potem v vsakem slučaju počasna zvezza redna ter bi bila izključena nesreča, kakor se je letos na brodu pri Lavah pričutila. Prevrnil se je namreč čoln, kateri je več oseb čez Savo vozil, med temi tudi počasna selja; ena ženska je utonila, pošta pa je šla po Savo. Črevlj načel je sicer še na mnogih krajev žuli, ali za danes naj omejam samo še regulacijo Bistric. Vlada je storila vse, da se Bistrica takoj prične regulirati, napravila je načrte in proračun ter vse predložila dejelennemu zboru, da bi ta dovolil prispevek k zgradbi — ali naš sestreljavec dr. Susteršič tudi to prepotrebno uravnavo Bistric s svojo nešrečno obstrukcijo preprečil. Zaradi tege trpe vse ob Bistrici ležeče občine nepopisno škodo. Prebivalci teh občin so dr. Susteršič — seveda po nečutenem pritisku duhovštine — za državnega poslanca iz 5 kurije volili. Mejaž za dejelenga poslanca, Pogadnik pa je državni poslanec kmetskih občin. Ti naši poslanci — so naši največji sovražniki. Dokler za nas niso ničesar storili, ne dobre, ne slabega, smo bili še dosti mirni, ker ni nikdo za kmeta kaj posebnega pridrževal. Ali da nam naši poslanci odzročijo, kar smo si sami s prošnjami od vladu po večletnem trudu pridobili — to je zločin, ki se bode kruto maščeval. »Cahnie zato so že na nebuh. Poslušajte! Pred tremi tedni je bila v občini Ihan volitvi novega občinskega odbora, in kakor je bil dr. Susteršič pri zadnji državnozborski volitvi skoraj soglasno voljen, tako so pri tej občinski volitvi Ihan skoraj soglasno pomedli z dosedanjim »klerikalnim« občinskimi odborniki, in to ravno snažvestejše volilci III. in II. reda. Župnik se je sicer posredil, da je dva naša moža speljali na led, da sta pri volitvi župana glasovala s klerikalci, a že pri volitvi svetovalca sta župnika zapustili in glasovala za napredna svetovalca.

rajenji dopolnilni volitvi v kmetskih občinah Kranj-Škofja Loka Tržič je bil, kakor se je v naprej vedelo, izvoljen klerikalni kandidat Franc Demšar. Dobil je 2246 glasov, kan didat neodvisnih kmetrov pa je dobil 293 glasov.

— Iz Slavine se nam piše:

Pri nas smo dokončali občinske in županske volitve s porazom klerikalne stranke. To klerikalce, posebno njih črne voditelje grozno boli. Pač niso pričakovali svojega poraza. Saj je pisal »Domoljub«, da se steje vse liberalce na prste. Sedaj naj jih pa steje! Bog jih je očitno kaznoval, ker so prvo volitev ovrgli in občini s tem stroške napravili. Misli so seveda, da bodo zmagali pri drugi volitvi, dosegli so še manj, prišli so iz dežja pod kap. Ako ne bi bili mi imeli usmiljenja z njimi, niti enega odbornika ne bi bili dobili. Po »Domoljubu« so se norčevali, če, da je počila liberalna cev in da se je prevrnil županski stolec. Županski stolec so nam sami postavili na vse štiri noge, da stoji še trdneje, liberalno cev pa »zlatalka«. Dne 5. t. m. je bil izvoljen župan gosp. Anton Križaj, posestnik in gostilničar v Orehek. — Zadnji »Slovenec« milo toži in toči krokodilove solze nad temi volitvami. Opravila in zavija prav po svoji modi. Mi mu privoščimo radi to nedolžno veselje! — Klerikalna stranka je s to izvolitvijo zoper manjša za eno važno postojanko. Na Pivški dolini se je začelo tudi svetlikati. Klerikalni zmaj se bode čez nekaj let tu popolnoma razletel. Nato boste pripravljeni Vi, črni gospodje!

— Iz Šentrupertsko-m-

kronoške doline se nam piše:

V sobotnem »Slovencu« njegov dopisnik — bolje dopisunček — iz Šentruperta in Mokronoga grozi, da bodo priobčevali dogodek iz liberalnih učiteljskih in uradniških krogov, aki dopisovalc v »Narodu« ne neha »izzivati«, in da zna biti povest dolga in osodepolna. Primiti se vendar za prečastiti nos ter dobro pretresite žnjim svoje pozabiljive možgane in spomnii se boste, da ste vi začeli izzivati, napadati in obrekovati. Vemo, da imate patent za obrekovanje, a ne mislite, da bodo molčali oni, ki jih blati po »Slovencu«, »Domoljubu«, v cerkvi in po drugih kotih. Se zelo motite! Vaše grožnje se prav nič ne ustrašimo. Saj smo vas že enkrat pozvali, da kar na dan z godbo. Mi imamo celo zalogo pravilnih takih, da vam bo pe ušeih zvenelo! Ako hočete res mir imeti, tedaj ne sejte prepira ter nehajte z obrekovanje in izzivanjem in ne napadajte celo nedolžnih ljudi. Pa podpišite se, ker potem sij ne heste obrekovali in lagali, ampak samo še opravljali in denuncirali. Dajemo vam prednost! Pričakujemo

napada in smo za sedaj še v detenzi. Eden za več drugib.

— Notarsko mesto v Ma-

riboru zoper prosto. Notar dr.

Jos. Haas je premeščen iz Maribora

v Šmohor v Ziljski dolini na Koroškem.

Dr. Haas je bil preje notar v Velikoveu in je bil še pred kratkim časom imenovan za notarja v Mariboru in sicer proti predlogu notarske zbornice celjske, ki je za to mesto nasvetovala tri starejše in tudi bolje kvalifikovane posilce iz svojega zborničnega okoliša. Pravosodno ministrstvo se pa na zbornični terno-predlog ni oziralo in je dr. Haas imenovalo samo radi tega, ker je nemškonacionalnega mišljena in ker so se zanj zavzemale nemške stranke. Nam je dobro znano, da dr. Haas ni prostovoljno prosil za Maribor, ampak da so ga k temu moralno prisilili Nemci, ki so naglašali, da je on edini nemški kompetent, za katerega lahko izposluje imenovanje v Mariboru, in s tem preprečijo, da bi to mesto dobil — Slovenec. Dr. Haas se je pritisku udal, je vložil prošnjo in bil tudi imenovan. Toda razmere v Mariboru niso ugajale in skoro po njegovem prihodu je že bila javna tajnost, da se bridko kesa svojega koraka in da si želi, da bi čim preje mogel oditi iz Maribora. In sedaj je premeščen na svojo prošnjo v Šmohor, na mesto, ki se glede dohodkov, niti glede drugih udobnosti ne da primerjati Mariboru ali Velikoveu. S premeščenjem dra. Haasa v Šmohor se torej znova prične boj za notarsko mesto v Mariboru. Nemci bodo seveda vse sile napeli, da dobi to službo zoper kak Nemec. Slovenski štajerski poslancev dolžnost pa je, da zastavijo vse svoje moči, da to preprečijo in izposlujejo, da ne bo pravosodno ministrstvo znova preko glave kompetentne notarske zbornice imenovalo za notarja v Mariboru kompetenta, ki za to mesto ni zadostno kvalifikovan. Poslanci bodo pri tem imeli tem ložje stališče, ker lahko naglašajo, da bi ne bilo treba tega mesta po kratkih mesecih znova razpisati in izzvati nov boj, ako bi bila vlada upoštevala, kakor je predpisano, nasvete kompetentne notarske zbornice celjske. Nadejamo se torej, da bodo poklicani faktorji poskrbeli za to, da se bo pri bodočem imenovanju novega notarja v Maribor strogost postopalo po načelu pravčnosti in da se vlada ne bo dala več ugnati v kozji rog od nemških bujskačev! To notarsko mesto je slovenska posest in ker se vlada baje drži načela, da je vsaka narodna posest nedotakljiva, mora na to mesto tudi imenovati Slovenca, to tem bolj, ker se je morala sama prepričati, da je bila pri zadnjem imenovanju speljana na led!

— Tobačna tovarna. Danes dopolnudne je bil v tukajnji tobačni tovarni zoper velik dirindaj. Včeraj je bil namreč nekdo delavke potegnil, da bodo morale iz svojega žepa

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. aprila.

Deželnozborska volitve na Gorenjskem.

Pri vč-

misli so jo obvladale in bolela jo je še bolj glava...

Nagibalo se je proti dvanajstom. Po vseh cerkvah je zazvonilo, obenem so se pa usuli ljudje na ulice in hiteli domov. — Njega pa ni bilo.

* * *

Drugo jutro je bil oblačen dan in včasi je začel dež kapati. Ona je malo vstala in hodila po sobah z Julijko v naročju. Po dolgi bolezni je stopila spet na noge. Bila je še slaba kot dete in bleda kot zid.

Sia je pogledat v njegovo sobo. Čudno se ji je zdelo, da ga ponoči ni slišala. Pogledala je na posteljo, a bila je nedotaknjena. Sploh je bilo v sobi vse tako kot prejšnji dan. Šla je nalači vprašat postrežnico, če je že postala; a zvedela je, da še ne...

Iz tega je spoznala, da ga sploh ni bilo doma — — —

Proti deseti uri potrka nekdo na kuhinjska vrata in pove kuharici, da bi rad govoril z gospo, če je doma. Kuharica gre v sobo in ji naznani, da želi nekdo govoriti z njo. Ona stopi ven in vpraša, kaj je.

»Prosim, kdaj je prišel sночи vaš soprog domov?«

»Kaj bi mu rabi?« vpraša prestrašeno.

»O, nič, samo oblastvo hoče vedeti!«

plačati policaje, ki so posredovali na Veliki četrtek pri demonstraciji, in se jim bo vsled tega v soboto plača prikrajšala. To je provzročilo velikansko razburjenje, ki je našlo duška v tem, da se je danes zjutraj vadil cel oddelek najstarejših delavk, glasno kričajo, da ne bodo delave, ako se jim ne bo dalo cele plače. Delavke so letale po dvorani, razsajale in tolke z noži ob mize, da je bilo kakor na sodni dan. Na lice mesta poklicani obrtni nadzornik g. Santruček je ob prisotnosti tovarniškega vodstva delavke miril in jih povedal, da jih je nekdo grdo nalagal, na kar so se lete podale na delo. — Iz tega se razvidi, kakšna je »zavednost« teh oboževateljev dr. Kreka in njegovih pajdašev. Mi smo se še vselej zavzeli za zboljšanje svojega stanja se borečih delavcev, ako so se dostojo vedli. Nastopa ed klerikalcev na hujskanih cigarario pa nikakor ne moremo odobravati in le dvomimo, če bo njihovo rogovilenje rodilo kak uspeh. »Slovenec« se strašno jezi in zakrnil je kot obstrelen mrjasec, ko smo povedali, kakšne stvari se godé v njegovem konzumu. Mi se v tem oriru ne bomo prekrali ž njim, izjavljamo pa še enkrat, da vzdružujemo svoje trditve v polnem obsegu in lahko dokažemo s pričami, da je bil dr. Krek član tajnega društva, pri kojem je vsakdo moral imeti nož, ter da so se svoj čas po tobačni tovarni delila vabila, potom katerih se je »zaupnik« in »zaupnica« temeljem § 2. zborovalnega zakona vabilo na zaupne sestanke. Takih sestankov je bilo n. pr. od 22. decembra 1903 pa do 4. januarja 1904 kar pet, kjer povsed se je udeležnike ščuvalo. To za danes, sicer pa o tem nismo še spregovorili zadnje besede. Tovarniškemu vodstvu pa priporočamo, naj izvestnim ljudem ne gleda skozi prste, temveč poseže vmes z energično roko in pouči hujščade, kako se imajo vesti. Kje drugod, na primer pri železnici, bi bil že davno red.

Pevski sestanek zpora „Glasbene Matice“ in važen razgovor glede koncerta povodom vesokolske slavnosti bodev ponedeljek, dne 11. aprila ob 8 uri z večer v vrtnem salonu Auerjeve gostilne in ne v soboto, dne 9. aprila, kakor se je prvotno nameravalo. Ponedeljska redna izkušnja odpade. Odbor vljudno prosi vse častite člane pevskega zpora, da se polnoštivilno udeleže tega važnega sestanka.

Slovensko planinsko društvo. Kranjskogorska podružnica »Slov planinskega društva« ima v deljo dne 10. aprila t. l. ob 3. popoldne v hotelu »Razor« v Kranjski gori svoj redni občni zbor s predavanjem, zabavo in petjem. Predaval

bo odbornik orednjega društva g. mestni katehet Ivan Mlakar o kranjskogorskih gorah. Člani orednjega odbora se tega obšnega zborna v zabavnega vedenja udeleže, ker napravijo izlet v Kranjsko goro. Društveni člani in prijatelji se vabijo na ta izlet. Oni izletniki, ki se zjutratnjam vlakom odpeljejo iz Ljubljane, napravijo izlet v divnokrasno kranjskogorsko okolico. Zanimanje za to priredo je v Kranjski gori in okolici zelo veliko. Upamo, da se tudi iz Ljubljane pridruži mnogo izletnikov. Planinci na veselo svende.

Zborovanje. Krajna skupina strokovnega društva strojarskih pomočnikov priredi dne 10. t. m. ob pol 10. uri dopoldne v gostilni Frana Vodička na Resljavi cesti štev. 22 javen društven shod. — Četr letni občni zbor »Krajskega bolniškega« in podpornega društva bude v nedeljo ob pol 3. uri popoldne v »Rokodelskem domu«.

Izpred okrožnega sodišča v Novem mestu. Franc Koželj iz Hrastja je letos na Sveti Jožeta Franko tudi od tam s ceplcem tako hudo po glavi udaril, da mu je počila lobanja. Koželj je v gostilno prišedemu Franktu rekel: »Eden je prišel, na kojega sem pazil. Živel sta že dalj časa v sovraštvu. Franko ga je miril in svaril in mu grozil s tožbo. Priča Jakše pravi, da so šli vse v Maribor popivat in da so pili do 1/4 ure. Na poti domov pa vzame toženi cepco v roke in jih podi spat. Jakše je slišal udarce, a videl ni ničesar. Ce je toženi bil udarjen na roko, ne ve. Zdravniško izpričevalo pa jasno pravi, da je bila podlaktница na dveh kraji počena. Ker ima Koželj od županstva lepo izpričevalo, mu prisodi sodni dvor samo 4 mesece zapora — Janez Adam iz Gorenje Pako je, ne da bi bil zadostni vojaškim dolžnostim, odšel v Ameriko. Gnala ga je revščina. Ko si je netaj prislužil, se je vrnil domov in se zglašil. Obsojen je bil na 6 dni zapora in 10 kron globe. — Tomaž Lumpert iz Velikih Brusnic je dal svojemu sinu 300 K. da je mogel iti v Ameriko. Zagovarja se, da sin k tretjemu našoru gotovo pride. Toženi je dobro opisan, zato mu je sodišče prisodilo le 6 dni zapora in 10 K denarne kazni.

Smodnik podžgal. Včeraj popoldne je 9 let stari deček Miroslav Vidmar na Sv. Jakoba nabrežju podžgal nekoliko smodnika, ki je njenemu in 1/2 leta stari deklici Vidi Podrebrškovi puhi v obraz in ju osmodil.

Tatvina. Kuharici Mariji Senica na Resljavi cesti štev. 30 je neznan tatviloni v kovčeg, katerega je imela spravljenega v podstrešju na Marijinem trgu št. 2 in ji je ukradel več perila zaznamovanega s črkama S. M.

Laški delavci. Ob 1/4. uri ponoči se je peljalo 300 laških delavcev s posebnim vlakom na Dunaj.

V Ameriko se je odpreljo včeraj ponoči z južnega kolodvora 8 izseljencev.

Izgubil se je briljantni prstan, vreden 300 K. od Jurčičevega

trga do južnega kolodvora. Odda se naj proti nagradi pri zlatarju Karolu Koščku, Prešernove ulice št. 5.

Brzoparnik „La Toussainte“ francoske družbe, (potov. pisarna Ed. Šmarda) je odšel iz Havra 24 marca in sredno došel v Newyork 2. aprila. Vozil je 8 dni 5 ur.

Hrvatske novice. Dolgo mesta Zagreba. V zadnji občinski seji se je razpravljalo o konverziji mestnih dolgov. Sprejeta je bila ponudba budimpeštanske hipotečne banke glede konverzije 4,032 680 krov po 31/2%. Da se je sprejela budimpeštanska ponudba je »zaslagal« dr. Tomašića. — Zagrebško vseobčinsko je imelo v preteženem zimskem tečaju 1053 slušateljev, in sicer 907 rednih in 146 izvenrednih. Po fakultetah se razdele: bogoslovna 95 rednih, 16 izvenrednih; pravna 624 rednih, 71 izvenrednih; modroslovna 188 rednih, 26 izvenrednih; na lekarniškem oddelku 33 izvenrednih slušateljev. Po 3 slušatelji so bili bili iz Kranjske in Štajerske, 1 pa iz Koriske. — Za železnično Ogrin-Bih-č. O velikonočnih praznikih so imeli tajniki vseh treh hrvatskih trgovinskih in obrtnih zbornic (Zagreb, Osiek, Senj) posvetovanje na Reki o zgradbi ozkotirne železnice Ogrin-Bih-č. — Afera hrvatskega poslanca. Poslanec za vinovski okraj, nadzordar Niemičič, je zaradi samolastne prodaje pleteriških gozdov krenško premeščen ter tako kompromitovan, da bo moral odložiti mandat. Na njegovo mesto bo kandidiral sek. predstojnik, dr. Luka Marjanović.

Majnovejske novice. — Umr in samomor v bolnišnici. V praški mestni bolnišnici je 64-letni bolnik Kratochvil ustrelil v prepirci 25-letnega bolnika Linharta, nato pa še seba.

Nezgoda nemškega princa. Prince Friderik Leopold je trčil s svojim avtomobilom ob neki voz ter padel s sedeža. Ranjen je na trebuhi, vendar ne nevarno.

Viharji ob Severnem morju. Zadnje dni je razsajal ob cellem nabrežju Severnega morja grozovit vihar. Nabrežna mesta so bila preplavljena. Uttonilo je 12 oseb.

Nadškof dr. Kohn. Nadškof konzistorialni svetnik dr. Kleiber je prišel iz Kromerija v Mondsee, da najame ali kupi za Kohna viho.

Mrlič oživel. V Szerencu so bili zbrani sorodniki v hiši »umrljega« Jos. Neumann, pred pogrebom. Ko so hoteli krsto pokriti in zabititi, vzdignil se je mrlič naglot zakričal, zakaj ga motijo v spanju. Prenesli so ga v posteljo. Protizdravniku se je vpeljala preiskava.

Afera Nasij. V neapoljskem muzeju so razkrili velike ne rednosti, ki so se zgodile za časa Nasijevega ministrovanja. Gre se za 300.000 lir.

Konzul II. V Filadelfiji imajo opico iz otoka Borneo, ki obeta, da kmalu doseže, ako ne celo prekosi sloveščega »konzula«, ki je nedavno izdihnil »dušo«. Ta konzul II. zna vse, le govoriti ne. Star je sicer šele eno leto, vendar že sedi pokoncu pri mizi ter se sploh vede, kakor dobro vzgojen otrok. Le eno slabo navado ima: po kosiu strastno puši svojo pipu. Ko je s kosiom gotov, obrise si resnobo usta s servijeto, seže po nabassno pipu, si jo priteže z žvepljenko ter zadovoljno emaku, dokler je do dne ne izkadi. Konzul II. zna tudi pravilno držati pero ter pisati pisma s svojimi skrivnostnimi črkami. Pa tudi sicer je koristen svojemu gospodarju. Ako ta položi obuto nogu na stolček, že konzul ve, kaj mu je steriti. Namaže z voščilom čovelj ter ga potem z vedjo krtičo drgne, dokler se ne sveti. Denar, ki ga dobí vselej za tako opravilo, skrbno zbirat v kovinski škatli. Konzul II. se umiva z vodo in milom ter se pravilno obriše; potem obleže hlače in suknjo brez vsake pomoči.

Nov kralj in njegova država. Amerikanec Gay je posestnik malega otoka, na katerem vladá neomejeno kakor kralj. Kupil je najmanjši otok Havajskega otočja. Otok obsega 70.000 akrov lepih travnikov in pašnikov. Tukaj redi Gay velike črede ovac, ki mu dona šajo lepega denarja. On in njegova rodbina so edini belokočni na otoku. Prvotno prebivalstvo se je skrilo pod sto oseb, dasi si Gay veliko prizadeva, da bi ta rod ne izmiril. Razmerje tega nenavadnega kralja

npram podložnim je patrijarhalično. Gay je guverner zakonodajalec in sodnik v eni osebi ter vladá zelo milo. Njegovi otroci rasejo v najboljši harmoniji z otroci prvotnih prebivalcev.

Analfabetje pri Rusinih v Galiciji. Ukrainofinski list »Dilo«, razpravljalci o delovanju kulturnega društva »Prosvita«, poroča o razmerah v Galiciji, zlasti med rusinskim ljudstvom. »Prosvita« podpira s priznanja vrednim naporom omiku rusinskega ljudstva, ustanavlja čitalnice in knjižnice, izdaja poljudne knjige, prireja poučna predavanja itd. Od svojega ustanovljenja je društvo ustanovilo 1168 čitalnic. Društvo »Prosvita« bi lahko storilo še več, aki bi se mu ne bi bilo treba boriti z načeljim sovražnikom omiku: analfabetizmom. Po »Dilu« je med Rusini v Galiciji 2,098 584 ali 62,44% analfabetov. Iz skupnega števila analfabetov v Avstriji priпадa na Rusine 40%. Primerjajoč te številke z analfabeti drugih narodov, podaja »Dilo« tele povprečne številke: Pri Rusinih je dvakrat toliko analfabetov, kakor pri Poljakih, trikrat toliko kakor pri Slovencih, enajstkrat toliko kakor pri Nemcih in devetnajstkrat toliko kakor pri Čehih.

Plavjanje šolske mladine. V naučnem ministrstvu že imajo izdelano naredbo, ki kmalu izide na vse deželne šolske oblasti ter se glasi: »Dobrodeleni vpliv plavjanja za ohranitev in jačenje telesne moći in zdravja priporoča, da se da prilika nele gojenjem in gojenkom učiteljišč, temveč tudi otrokom višjih razredov ljudskih in meččanskih šol, da se uče in praktično vežbajo v plavjanju. Minister prosi vseled tega dejavnosti šolske oblasti, da odredijo vse potrebno v ta namen. Posebno naj zanimajo občine in društva, ki goje telesno vežbanje mladine, za ta predmet, odstopija svoja plavališča učencem brezplačno ali vsaj za malo odškodnino.«

Verski fanatički. Iz Jonesporta v Ameriki odšel je šerifovo moštvo na sosedni Bea's Island, da tamkaj ukroti pobozo ljudstvo, katero je radi »lepih propovedi nekajliko prismojenih misjonarjev postal skrajno fanatično. Na otoku je kakih 500 prebivalcev, kateri so vse člani »Holiness Society« (država svetosti). Misjonarji so jim pridigovali o nečimernosti in razkošju na ta način, da so ubogi verniki razdejali vse svoje lepotičje. Razen tega so tudi blago prodajalci tobaka pometali na ulico kot vragovo blago. Teda tudi s tem se niso zadovoljili in so končno po izkakovem usoru žrtvali in darovali par ubogih živali. Brezvonomu bi naposled tudi sami sebe pridelki kleti, aki bi nekdo o tej neumnosti ne obvestil oblasti. Prvi službi božjih je neka gospa, imenom I. T. Beal, vataha, in navzdom naznanila, da je treba usmrtili necega psa. Kmalo na to so prinesli na hči mesta povsem ne dožnega psa, ga zatkali in z njegovo krvjo poškropili stene cerkve. Na to so vselež obložje zahtevali začkalni tudi eno mačko. Ko so se pripravljali žrtvovati tretjo žrtev — otroka imenovane blazne ženske, katera bi mu sama prerezala vrat — prišlo je k sreči šerifovo moštvo v cerkev. Pobožno žensko so poslali v norišnico, kamor ji bodo sledili kmalu tudi »misjonarji« in drugi slični fanatiki.

Farmerjev konj. Farmer John Eggert iz Centre, je imel starega konja, kateremu je bilo ime Peter. Konj pa ni sposoben za nobeno delo več, radi česar ga je hotel dati ustreliti, toda nihče ni hotel prevzeti ta joba, dočim farmer ni znal strelijeti. K sreči mu je prišlo v glavo, da bi konja najlože usmrtil z dinamitem. Radi tega je povedel svojega Petra dašeč na polje. Tu mu je privzel na vrat dinamitni naboj, na katerega je pritrdil dolgo vžigalno nit in potem pričel kar so ga zamogle noge nesti. Toda o grozljivosti! Peter je tudi tekel za svojim gospodarjem — in kolikor bolj je Eggert tekel, koliko hitreje se mu je bližal njegov konjski Peter. K sreči sta pribrežala do nekega plota, preko katerega je kmet hitro zlezel in skočil na drugo stran. Peter pa je stal pred plotom in žalostno gledal za svojim gospodarjem. V tem trenutku se je privrela razstrelba. Konj je bil fuč, planke so bile fuč, le kmetu se ni nič zgodilo.

Društvo vzrok ločitve. Društveni člani, kadar hočejo ostati ponoči izven svojega zakonskega roja, se običajno izgovarjajo na društvo. V novejšem času velja pa to tudi o ženah, kar nam predvsem dokazuje Sara E. Franklinova. Njen soprog, kateri jo sedaj toži na ločitev zakona, trdi, da je bila Sara izborna gospodinja in skrbna mati svojih otrok, dokler — da, da — dokler ni pristopila k nekemu ženskemu društvu. Seje je redno ob-

iskovala in prihajala domov ob vseh mogočih in nemogočih urah ponodi. V odigled vsemu temu se torej ni čuditi, da je zanemarila svojega soprog in osmero otrok. Ker se pa njen soprog ni poročil, da bi vzgojil svojo soprgo za članico društva, se hode sedaj od nje ločiti in jo povsem prepustiti ženskemu društvu.

Telefonska in brzjavna poročila.

Dunaj 8. aprila. Italijanski minister zunanjih del, Tittoni, pride jutri zjutraj v Opatijo, kjer se sestane z grofom Goluchovskim. Svojemu gostu na čast priredi grof Goluchovski diné, katerega se udeleži samo deset oseb, med njimi tržaški namestnik grof Goëss. Minister Tittoni zapusti Opatijo šele v nedeljo.

Berolin 8. aprila. Iz Belgrada došla poročila naznanjajo, da srbski politični krogi kar nič ne verjamejo, da bi imela pogajanja med Turčijo in Bolgarsko kak uspeh. V Makedoniji se pojavljajo nove vstaške čete. Samo v drinopoljskem vilajetu je pet takih čet, ki so imeli že krvave boje s Turki. Turška vlada trdi, da so bolgarski učitelji, duhovniki in škofje zapleteni v vstaško gibanje in zahteva garancij, da ne bodo vstašev podpirali, sicer razveljavlji privilegije, ki jih zdaj uživajo.

Kolonija 8. aprila. Rimski poročevalci »Köln. Ztg.« javlja, da Vatikan kar nič ne misli na ustanovitev posebne nunciature v Berolini.

Pariz 8. aprila. »Journal Officiel« prijavlja imenovanje izvenparlamentarne komisije, ki naj preišče razmere v mornarici. Predsednik je Pelletan, podpredsednika sta senator Clémenceau in poslanec Houston. Komisija šteje 63 članov. Med temi je 32 poslancev, 18 senatorjev, 13 višjih pomorskih oficirjev in 10 višjih uradnikov.

Madrid 8. aprila. Eksplozija petarde v Barceloni se nikakor ne smatra kot poskušen atentat na kralja. Petarda je bila napolnjena z dinamiton, a eksploiralna je v neki hiši. Gotovo se je hotelo s to petardo provzročiti le strah.

Rusko-japonska vojna.

Dunaj 8. aprila. Včeraj je prišlo iz Marzilje 21 ruskih pomorskih oficirjev, ki so bili na ladji »Varjag«. Odpeljali so se od tod v Odeso. Ruski poslanik grof Kapnist jih je spremil na kolodvor.

Sevastopol 8. aprila. Z ukazom z dne 5. t. m. se je odredila mobilizacija podčastnikov rezervne mornarice.

Petrograd 8. aprila. »Praviljstveni Věstnik« razglaša, da so prevzeli francoski diplomatični in konzularni zastopniki varstvo ruskih interesov v Koreji.

Petrograd 8. aprila. Po zanesljivih poročilih se je izvedelo, da so Japonci jako nezadovoljni s svojimi torpedi in topničarskim strelnim materialom. Dobili so vse to iz Amerike, a vse je slabe kvalitete. Temu pripisujejo krivdo, da pri Port Arturju niso dosegli pričakovanih uspehov. Pri Čemulpu sta »Koreja« zadeli dve granati, a nobena ni eksplodir

Angeljnovi milo Marzeljsko(belo)milo.

z značko

972-88

S

sta najbolj koristni štedilni mili
za hišno rabo!

Tovarna mila
Pavel Seemann
Ljubljana.

Umrlji so v Ljubljani:

Dne 3. aprila: Marija Boroncini, delevčeva hči, 11 let, vnetje obistri.

Dne 4. aprila: Jožeta Proft, natakrice, 36 let, jetka. — Ivana Pirc, delavčeva hči 8 mes. kr.

Dne 6. aprila: Franja Elsa Kopinšek, narednikova hči, 5 mes., Kuhnova cesta št. 21, Bronchitis capillaris. — Ana Achtschin, klučavnitsarske mojstra žena, 56 let, Wolfove ulice št. 8, Encepi.. alomacije.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj, borze 7. aprila 1904.

Naložbeni papirji.

	Denar	Blago
42% majeva renta . . .	99.80	100—
42% srebrna renta . . .	99.60	99.80
4% avstr. kronška renta . . .	99.60	99.80
4% zlata . . .	119.35	119.55
4% ogrska kronška . . .	98.10	98.30
4% zlata . . .	118.40	118.60
4% posojilo dežele Kranjske . . .	100—	100.75
4% posojilo mesta Split . . .	100.25	101.25
4% bos.-herc. žel. pos. 1902 . . .	Zader	100—
4% češka dež. banka k. o. . .	100—	100.40
4% ž. o. . .	100—	100.30
4% zst. pisma gal. d. hip. b. . .	101.75	102.25
4% pest. kom. k. o. z 10% pr. . .	106.20	107.20
4% zst. pisma Innerst. hr. . .	101—	102—
4% dež. hr. . .	100.50	101—
4% z p. ogr. hip. ban. . .	100.25	101.25
4% obl. ogr. lokalnih že- leznic d. dr. . .	100—	101—
4% obl. češke ind. banke . . .	100.50	101—
4% prior. Trst-Poreč lok. žel. . .	98.50	—
4% prior. dol. žel. . .	99.50	100—
3% juž. žel. kup. 1/1% . . .	289—	301—
4% avstr. pos. za žel. p. o. . .	101—	101.70

Srečke.		
Srečke od 1. 1854 . . .	190—	194—
" " 1860/ . . .	182—	183.70
" " 1864 . . .	269.50	261.50
" tizske . . .	162.70	164.70
" zem. kred. I. emisije . . .	292—	302—
" II. emisije . . .	290—	294—
" ogr. hip. banke . . .	265—	269—
" srbske ali frs. 100—	88—	92—
" turške . . .	124.85	125.85
Basilika srečke . . .	21—	22—
Kreditne . . .	464—	474.50
Inomoške . . .	81—	85—
Krakovske . . .	78—	83—
Ljubljanske . . .	66—	71—
Avst. rud. križa . . .	52.90	54.90
Ogr. Rudolfove . . .	29—	30—
Salhubarske . . .	67—	75—
Dunajske kom. . .	77—	80.50
Dežnice . . .	504—	514—

Južne železnice . . .	79.75	80.75
Državne železnice . . .	633.25	634.25
Avstr.-ogrsko bančne delnice . . .	160—	161—
Avstr. kreditne banke . . .	636.25	637.25
Ogrske . . .	756.25	757.25
Zivnostenske . . .	248.50	250.50
Premogokop v Mostu (Brüx) . . .	620—	624—
Alpinske montane . . .	406.75	407.75
Praške žel. indr. dr. . .	1900—	1904—
Rima-Murányi prem. družbe . . .	486—	487—
Trbovški prem. družbe . . .	349—	352—
Avstr. orožne tovr. družbe . . .	457—	459—
Češke sladkorne družbe . . .	151—	155—

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 8. aprila 1904.

Termin.

Pšenica za april . . .	za 50 kg K 8.10
" okt. 1903 . . .	50 " 8.13
" prih. spomlad . . .	50 " 8—
Rž . . .	50 " 6.38
" april . . .	50 " 6.38
Koruza . . .	50 " 5.16
Oves . . .	50 " 5.34

Efektiv.

vzdržno.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 806.9. Srednji uračni višak 786.0 mm

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
7. 9. zv.	732.2	8.6	sr. jzahod	oblačno
8. 7. zj.	7.0.6	7.7	sr. svzahod	jasno
2. pop.	732.4	13.1	m. sszah.	pol. oblač.

Srednja včerajšnja temperatura: 9.8°, normalne: 8.1°. Molitava v 24 urah: 0.3 mm.

Ljudmilko

poklical k Sebi danes ob 1/1. uru popoldne v nežni starosti 7 mesecov.

Rakek, 7. aprila 1904.

Janko in Minka Jeglič

1002 nadučitelj.

Angeljnovi milo Marzeljsko(belo)milo.

z značko

972-88

Več meblovanih sob

oddal za mesec maj

FR. IGLIČ, Ljubljana

Mestni trg štev. 11. 1001-1

Išče se

stanovanje

z najmanj štirimi sobami za avgust.

Ponudbe naj se pošiljajo upravitelju „Slov. Naroda“.

933-4

Učenec

ki je dovršil 2 ali vsaj 1 srednjo šolo, krepke postave, se sprejme takoj v

997 trgovino z mešanim blagom

1

Albin Rant v Kranju.

Krepak deček

sposoben za trgovino se sprejme v večjo trgovino na deželi.

Ponudbe na upraviteljstvo „Slovenškega Naroda“.

996-1

kuharica

katera naj tudi umije obdelovanje vrta za sočivje.

Ponudbe na upraviteljstvo „Slovenškega Naroda“.

963-4

vabilo občnemu zboru

Posojilnice in hranilnice v Moravčah

registrovane zadruge z neomejeno zavezoto kateri bode

dne 17. aprila t. l.
ob 3. popoldne

v moravški šoli

z nastopnim sporedom:

1. Poročilo načelnosti.

2. Poročilo nadzorništva.

3. Volitev načelnosti.

4. Volitev nadzorništva.

5. Slučajnosti.

Načelnštvo.

994

Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.

Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

„ANDROPOGON“

(Iznajdilec P. Herrmann, Zgornja Poljska)

je najboljše, vsa pričakovanja prekažejo

sredstvo za rast las, katero ni nikako sleparstvo, ampak skozi leta z nenavadnimi vsebini izkušena in zajamčena neškodljiva tekočina, ki zabranjuje izpadanje las in odstranjuje.

Značilno je, da se pri pravilni rabi že čez 4 do 5 tednov opazi močna rast las, kakor tudi brade, in imajo novo zrasli lasje pri osvetljeni zopet svojo nekdanjo naravno barvo. — Mnogostevilna priznana. Cena steklenice 3 K.

Dobi se v vseh mestih in večjih krajih dežele.

Glavna zalogaj in razpošiljatev v Ljubljani pri gospodu

Vášo Petričić-u.

V zalogi imata tudi gg. U. pl. Trnkočevi, A. Kanc, E. Sarky v Ljubljani in g. A. Rant v Kranju.

Dobiha se tudi v Novem mestu v Lekarni pri „Angelju“.

Preprodajalc popust. 12-15

Sprejema zavarovanja cloveškega življenja po najraz